

Der er det desuden også værd at understrege, at lovforslaget lægger op til, at universiteterne selv skal bestemme over fripladserne og stipendieordningerne ud fra et kriteriemål, som det enkelte universitet fastsætter.

Endelig giver forslaget universiteterne mulighed for at optage visse studerende, som selv betaler for deres uddannelse. Universiteterne må opkræve en deltagerbetaling, der som minimum dækker omkostningerne, men som også kan ligge højere end omkostningerne. Overskuddet fra dette kan så bruges til at tildele fripladser og stipendier til andre. Det er et tiltag, som skal følges nøje, fordi det også giver universiteterne nye muligheder for at agere internationalt.

Jeg er også helt sikker på, at vi med dette lovforslag ikke er færdige med at debattere internationalisering, fordi det jo er en løbende proces, som konstant kræver, at vi er årvågne og opmærksomme på den udvikling, der forekommer, og at vi hele tiden er med fremme.

Vi synes, at det er et godt lovforslag, som giver nogle nye muligheder.

Formanden:

Tak til fru Bodil Kornbek. Så er det videnskabsministeren.

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Generelt vil jeg gerne sige tak for denne første behandling, som i hvert fald viste et meget klart flertal for forslaget, og jeg vil også sige, at de indvendinger, der har været, har været til at overse. Jeg synes virkelig, det er nogle detaljspørgsmål, selv om en enkelt ordfører forsøgte at gøre det meget, meget overordnet.

I det samlede billede må vi vel erkende, at når vi hver eneste dag må forholde os til globalisering og internationalisering, så handler det altså også om, at vi får de samme elementer ind i vores uddannelsespolitik. Så derfor denne øgede studentermobilitet over landegrænserne.

Et uddannelsessamarbejde mellem danske og udenlandske universiteter og endelig en stipendieordning, som den, der er skitseret i lovforslaget, må trods alt være noget, der kan have en bred interesse også i Danmark, selv om vi må erkende, og det har jeg stor lyst til at understrege her i dag, at der jo er nogle, der fremstiller det, som om vi nu er det eneste land i hele verden, der begynder at operere med betaling for uddannelse. Det er jo langtfra tilfældet, jeg vil hellere sige tværtimod. Langt de fleste lande har jo en eller anden betalingsordning, og man må så-

gar sige, at for en række universiteter verden over er det endda en meget stor forretning at kunne udbyde uddannelser.

Der blev nævnt udtryk som, at nu starter den helt store pengemaskine. Det synes jeg nok er et meget, meget stort ord at tage i sin mund, i betragtning af at det her trods alt er rimelig beskedent. Det, det handler om, er alene en fokusering på kvaliteten, en fokusering på, at vi her giver mulighed for, at universiteterne kan fokusere på nogle af de dygtigste udenlandske studerende, som kan være med til at højne kvaliteten.

Med de aftaler, der er lavet, som det også er blevet gengivet af flere ordførere i forhold til det beskæftigelsespolitiske aspekt, ja, så kunne vi også håbe på, at det kan være med til, at nogle bliver i Danmark og fortsætter efter endt uddannelse.

Kl. 10.50

Jeg synes også i relation til det antal studerende, der i dag er uden for EU og EØS, uden for de aftaler både i relation til Udenrigsministeriet, Danida-aftaler og Erasmus-aftaler, at det jo ikke er helt dårligt, for når vi får det udbygget, kommer vi stadig væk op på 2 gange 150, da stipendierne er 2-årige, altså i alt 300. Så jeg synes ikke, det er rimeligt, at man bagatelliserer det antal, som vi er nået op på.

Jeg synes også, det er værd at kommentere den bemærkning, som den radikale ordfører kom med. Det kom i hvert fald til at lyde, som om det her bare var første skridt i retning af, at nu skal vi have betaling på de danske universiteter. Nu ved jeg, at fru Margrethe Vestager kender området særdeles godt, og hvis jeg opfattede det sådan og det er forkert, så beklager jeg, for jeg mener, det er fuldstændig fejlskudt.

Her tager vi altså et nøje afgrænset område, hvor vi går i Folketingssalen og lægger frem, hvad det handler om. At det er første skridt i retning af, som det kom til at lyde, at det så er noget, vi skal til at indføre generelt på universiteterne, er nok at tage munden lige rigelig fuld.

Ellers synes jeg, det er væsentligt at understrege, som netop den konservative ordfører gjorde, at det jo altså er noget, der kommer til yderligere i relation til det, der blev fokuseret på fra et par af ordførerne, nemlig de ting, der allerede foregår i sammenhæng med Udenrigsministeriets aktiviteter. Det går det jo ikke ud over, og de er jo undtaget, således at det altså er de lande, som vi har fokuseret på i debatten op til førstebehandlingen her, nemlig lande uden for